

Zeleno Pismo

broj 28./2021.

30. lipnja 2021.

Dragi čitatelji,

željela sam jedan broj Pisma posvetiti Olimpijadi starogrčkih sportova koja je važan događaj u osmogodišnjem životu jednog waldorfskog učenika.

Naše generacije su tradicionalno odlazile u Beč na Olimpijadu, a onda su neki kolege prije koju godinu počeli odlaziti i u Italiju. Zbog Covid-19 situacije, sva takva događanja su odgođena do daljnega te su ovogodišnji šestaši propustili susret koji su čekali od prvog razreda. Onda se jednog dana dogodila – sreća!

Učiteljica Tihana me pozvala na sastanak i pozvala na sudjelovanje na Olimpijadi! Samo jedna opcija je postojala kao odgovor. 😊 Nasreću, isto su mislili i moji roditelji, a dječjoj sreći nije bilo kraja.

Učiteljica Tihana je okupila tim i svatko je doprinosa svojim znanjem, iskustvom, no i međusobno smo učili jedni od drugih. Ja sam koristila i dijelila iskustva koja sam stekla odlazeći na austrijske olimpijske susrete, radila na marketingu, komunicirala s kuhinjom, surađivala s Dunjom. Predložila sam da zatražimo donacije i napisala nekoliko zamolbi. Dunja je odrađivala drugi dio i uspjela dobiti Dukatos – grčki tip jogurta. 😊 Veselju nije bilo kraja! Osjećaj je bio kao da smo dobile pokroviteljstvo predsjednika RH.

Moje veliko uzbuđenje je bilo priprema hrvališta i instrukcije učiteljice Kristine oko vođenja te discipline. Nisam mislila da će me u karijeri i to snaći! 😊

Entuzijizam tete Tine i Katarine je bio zarazan – odlučile su svoj vikend darovati kako bi mali sportaši imali vrhunske obroke, a gosti se osjećali kao doma. Uspjele su u potpunosti. Hrana je bila vrhunska, usluga i ambijent. Teta Tina je dobila ponudu za posao u Rijeci! Ozbiljno. 😊

Jako me radovalo kako su djeca pripremala školu za svoju olimpijadu. Ta radna etika me najviše oduševljava! Stvar koja me veseli kao navedena – kada malci vide što rade veliki, i oni se žele pridružiti! Olimpijci su pleli lančice za medalje i u trenu su im pomagale male ručice ili su male glavice tražile koji lančić da uresi i njihove ruke ili vrat!

Želim zahvaliti mami Adici Vukić koja je, kao mama petaša, organizirala šivanje kitona šestaša. I ne samo to! Oprala je platna za 25 halja! Ona je bila moj roditelj 8 godina i nije me napustila. I dalje uživam gledajući je kako s istim žarom radi za djecu i školu, kako kad je u nju kročila te davne 2012. Čestitam novopečenoj krojačici učiteljici Tihani, koja je uz pomoć bake ???, sašila kitone svojoj djeci. Koja krasna uspomena za učenike!

Želim zahvaliti mami Jasni Some koja je uskočila u jednom ključnom trenutku i spasila stvar! Želim zahvaliti nježnoj i veseloj učiteljici Darinki i mom starom suputniku po waldorfskim olimpijadama, učitelju Mladenu iz riječke škole. Ovom projektu su dali puninu i učinili ga, svojim dolaskom, savršenim! Ponosna sam što naša škola stoji uz bok najboljim waldorfskim školama i tome svjedoče naši uigrani projekti, kao i oni novi. Sretan sam što nam je škola sve punija djece i roditelja koja to dijele, a zajedno svi rastemo i postaje bolji! Hvala svima!

Danijela Žura, razredna učiteljica 6. razreda

Tihana Dogan, waldorfska učiteljica Waldorfska škola u Zagrebu

„Waldorfskoga učitelja odlikuje pronalazak rješenja i snalaženje u raznim milim i nemilim situacijama. Kako je svijet na trenutak primirio slobodno kretanje ljudi, tako se i Olimpijada koja se tradicionalno održava tijekom svakog petoga razreda, naizgled činila nedostižna. No, kada ne možemo mi k Olimpu, doći će Olimp k nama. Odlučila sam pokrenuti prvu hrvatsku Olimpijadu starogrčkih sportova te u njih uključiti i šestaše koji su ju prošle godine propustili te naše prijatelje iz Waldorfske škole u Rijeci. Organizacija je tekla veselo i punom parom. Učiteljica Kristina dala je doprinos u određivanju disciplina i nabavci opreme, učiteljica Danijela u marketingu i iskustvom u organizaciji mnogim savjetima, izradom akreditacija i materijala, kako bi sve bilo na nivou, učiteljica Medarda doslovno je prolila krv za olimpijadu jer je pri izradi štapova za zastave nastradao njezin palac. I hvala joj na tome. U suradnji sa mnom, izradila je drvene medalje za svakog sudionika. Učiteljici Ljubici pripala je posebna čest biti prva u povijesti nositeljica baklje! A najveće hvala ide našim kuharicama Tini i Katarini koje su se zainatile pokazati koliko bogatu trpezu mogu pružiti umornim sportašima! Izuzetno nas je obradovala suradnja s učiteljicom Darinkom i učiteljem Mladenom iz Rijeke te njihovih 12 učenika s kojima smo stvorili snažnu povezanost i zaključili kako je ovo tek prvi u nizu mnogim susreta. U subotu na glavni dan sve je teklo kao bistra voda, djeca su uživala i pokazala pravo grčko dostojanstvo. Najviše su se oduševili igrom Zeusovih zastavica čiji su kreatori dječaci iz našeg šestog razreda.

Prilikom svečanog zatvaranja svaki je sudionik dobio medalju, osmijeh na licu, hrabrost u srcu i vjeru da će se ova tradicija nastaviti. Večer smo dočekali u jedinstvenom kinu u Ioni. U ležećem položaju na madracima! Uz projekciju filma E.T. lagano su se sklapali kapci. Doduše, to su bili učiteljski, djeca su još imala rezervu energije. Kada je tko zaspao ili nije uopće, nećemo odavati, neka ostane tajna, no snage je bilo dovoljno i za nedjelju.

Uz mnoge pastirske igre prijateljstva su ojačala, a dvorištem se orio smijeh. Tek kada su i naši prijatelji sjeli u autobus za polazak kući, osjetili su umor, no onaj slatki. Mahnuli smo im i s veseljem počeli slagati dojmove. Ovo je predivan i snažan projekt koji pokazuje kako ne postoje prepreke, samo izazovi. A mi smo ih itekako svladali! Vjerujemo da će uskoro broj gostiju rasti te da ćemo vrata otvoriti i prijateljima iz drugih škola izvan granica. Jer, kad se male ruke slože, sve se može!

Darinka Jurišić, waldorfska učiteljica Waldorfska škola Rijeka

Osvrt na Olimpijadu

U zagrebačku waldorfsku školu stigli smo oko 9 sati. Još dok smo se vozili i približavali školi, djeca su stalno provirivala kroz prozor i željno iščekivala dolazak. Dočekalo nas je sunčano, toplo vrijeme, ali i vesela, topla i nasmijana lica naših triju zagrebačkih učiteljica. Naša učiteljica Tihana sa svojim 5. razredom, učiteljica Danijela sa svojim 6. razredom te učiteljica Kristina koja je ujedno učiteljica tjelesnog odgoja. Neka djeca su prvi put vidjela školu i oduševila se, a oni koji su je već vidjeli bili su sretni što su ponovno došli i krenuli su u temeljito razgledavanje unutrašnjosti škole i okoliša. Nakon što smo se smjestili, djeca su se krenula međusobno upoznavati. Bilo je tu simpatičnih osmijeha, ali i simpatija na prvi pogled. Potom smo krenuli s

našim programom. Svečano otvorenje olimpijskih igri proglasila je učiteljica Tihana. Svaki je razred započevši s našim 5. krenuo u izvođenje umjetničke točke. Posebno su nas iznenadili i oduševili učenici 6. razreda pripremivši pjesmu *Ribari* samo za nas. Krasno je bilo vidjeti tu djecu kako s entuzijazmom, srdačnošću, ali i odgovornošću pristupaju izvedbi prekrasne pjesme. To je bila samo uvertira u prekrasan doček i druženje koje je tek slijedilo. Podijelili smo se u polise, svaki polis imao je desetak učenika. Također i svog zastavnika. Polisi su bili: Sparta, Troja, Teba, Efez i Mikena. Uslijedile su igre. Svaki je zastavnik zajedno s predstavnicima polisa krenuo na određeno mjesto gdje se održavala igra. Tako su naši olimpijci skakali skok u dalj, skok u vis, bacali kuglu, hrvali se, bacali koplje i trčali štafetu. Svi su bili više nego izvrsni! Nakon odrađenih olimpijskih igri, odmarali smo. Potom je uslijedila igra Zeusove zastave. Igra za deset! To je igra koja je doslovce zapalila sva tri razreda. Toliku borbenost, radost, želju za igrom nisam dugo vidjela kod djece. Riječki waldorfovcu su je prvi puta igrali i oduševila nas je! Toliko ih je oduševila da su je htjeli stalno igrati pa su je igrali i subotu i nedjelju. Dan je završio kasnim filmom koji je bio lijep povratak u djetinjstvo, barem za nas učiteljice. Djeci se sviđelo i uživala su. U subotu smo nastavili s igrama za gušt. To je uključivalo natezanje konopa, skakanje u vrećama i mnoge druge. I tu smo se dobro nasmijali i zabavili. Naš učitelj Mladen pokazao je svoju snagu i pobijedio u potezanju. Što se tiče hrane, naši zagrebački prijatelji pravi su gurmani, još uvijek nam zazubice rastu kad se sjetimo doručka, ručka i večere. Da smo još koji dan ostali, vjerojatno ne bismo svi stali u autobus koliko smo dobro jeli i pili! ☺

Zvršit ćemo ovaj naš osvrt Platonovim riječima: "Bolje ćete upoznati nekoga za jedan sat igre, nego cijelu godinu razgovora."

Tako je i bilo, upoznali se, ugodno družili i punog srca vratili u Rijeku. Jedva čekamo ponovno druženje! ☺

Kristina Petrušić, učiteljica tjelesne kulture u Waldorfskoj školi u Zagrebu

Bio je to jedan sasvim uobičajen dan u našoj školi. Svibanjska kiša je neumorno padala , a kao zraka sunca pojavila se učiteljica Tihana s idejom da organiziramo Olimpijadu u našem raskošnom dvorištu.

I tako je sve krenulo. Organizacijski odbor je imao pune ruke posla, ali kad se male ruke slože, sve se može 😊 . I konačno, došao je i taj dan 12.6.2021. - dan kada se održava prva Olimpijada starogrčkih sportova u Hrvatskoj.

Waldorfski petaši iz Rijeke, naši petaši i šestaši bili su podijeljeni u 5 polisa.

Olimpijci su se borili hrabro, a tijekom dana bilo je tu još i suza, znoja, žuljeva i pokoji pad (na svu sreću bez većih ozljeda).

Na kraju natjecanja učenici dobivaju medalju oko vrata, a osmijeh na njihovim licima najbolja je “medalja” nama učiteljima.

Do sljedeće Olimpijade, pozdrav s kraja grada.

Slatke sličice za kraj

Kako znamo da smo uspeli – kao škola, kao učitelji, kao ljudi?

Jedino mjerilo našeg uspjeha su naši učenici.

Jedino pravo vrednovanje našeg rada je ono što mi ne vidimo i ne možemo pratiti svakodnevno – njihov život poslije njihove školice na kraju grada. No, naša djeca se nama vraćaju i mi u njima ogledamo naša djela i ono što smo utkivali u njih.

Olimpijada je bila prilika da vidimo svoju svjedodžbu kao učitelji. 😊

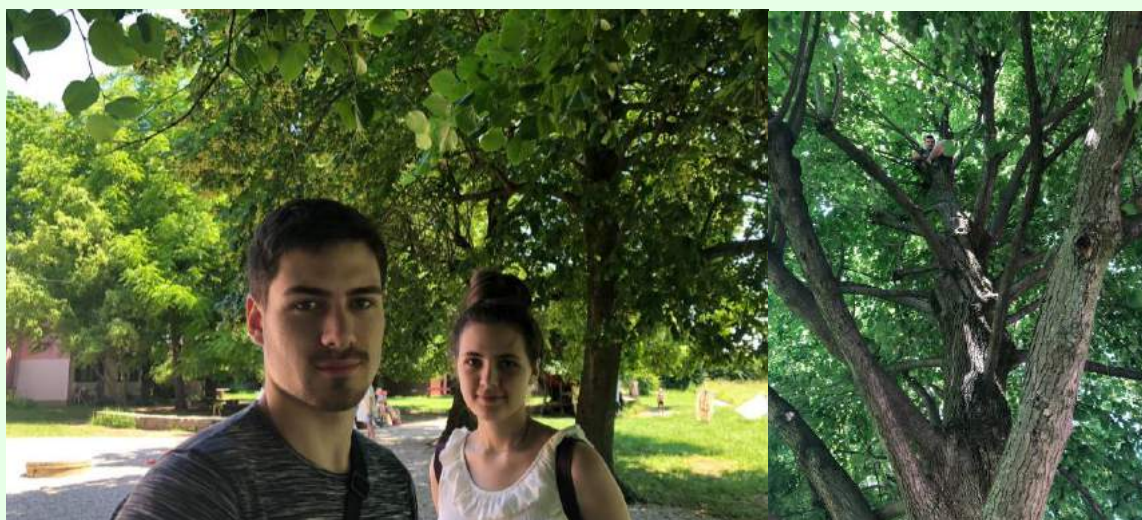
Pet učitelja na Olimpijadi: Darinka, Mladen, Danijela, Kristina i Tihana su vodili polise, a željeli smo dokumentirati događanja i imati jedan foto album kao svjedočanstvo projekta. Trebali smo nekoga tko je spreman dati svoju sobotu i provesti je na livadi, na zvizdanu, fotografirajući najslađe detalje i naše olimpijce. Pozvali smo u pomoć bivše učenike – Magdalenu i Nikšu. Rado su prihvatili poziv i sobotu proveli u poznatom dvorištu, ne samo fotografirajući, već i prisjećajući se svog posebnog školovanja.

Mi se teško odmičemo od 'old school' stila gdje vrednujemo samo akademski dio pa ćemo u to ime reći da su oboje završili svih 8 godina u našoj školi, a poslije završili matematičku i opću gimnaziju. Nikša čeka rezultate mature, a Magdalena je studentica na Medicinskom fakultetu.

No, po čemu znamo da su njihove učiteljice uspjele, da je škola uspjela? Po tome jer su došli i jer je Nikša sjeo na vrh stabla i divio se veselju djece. Na odlasku je rekao učiteljima:

„Divno je što ste ovo napravili za ovu djecu!“

Bravo njihovim učiteljicama Nikolini Škorpil i Josipi Kebet.

Dragi čitatelji, hvala vam što ste pratili i na bilo koji način podržali ovo događanje!
Posebna hvala roditeljima petog i šestog razreda što su poduprili ovaj projekt na sve moguće načine! Hvala im što su uveličali svečano otvorenje Olimpijade starogrčkih sportova i dijelili sreću s nama!
Do nekog novog susreta...

Lijep pozdrav s kraja grada,
Danijela

